

MED BBC PÅ TUR TIL LIVERPOOL

av Berit Faaberg

Fredag 09.09.16

Klokken 05.00 fredag morgen på Flesland.

Det er fremdeles natt for mange av oss, og å møte en stor samling av venner på dette tidspunktet kan være en prøvelse, men også en frydefull glede - man legger ansiktet i normale folder for å skjule morgengrettenhet og tanken på uoppredde senger - og oppdagelsen av at tannbørsten er glemt hjemme. Bra vi skal til et sivilisert land med butikker!!! - joda vi skal til Liverpool. Avgang til Stavanger kl. 07.00.

Men alt gikk strålende og stor takk til Karl Jakob (for øvrig en glimrende reiseleder) som hadde listen over deltagernavn fremme, slik at vi alle fikk sjekket inn på maskinene som ikke har noe forhold til norsk alfabet - og dermed blir en utfordring for alle med æ- ø - å i navnet - men med få feilstavinger var vi alle sjekket inn, pluss instrumenter, og vi var på vei til Liverpool!!! Vi mellomlandet i Stavanger hvor vi fikk sette oss litt - litt mat, kaffe og mye latter og kos.

Vi stiller klokken en time tilbake og lander i Liverpool - hurtig bagasjeutlevering og buss bare for oss som står klar rett utenfor utgangen - kan ikke bli bedre.

Mesteparten av oss skal bo på Britannia Adelphi Hotel midt i Liverpool - og videre skulle en mindre gruppe av oss, bo på A Hard Days Night Hotel, som er nærmeste nabo til The Cavern.

Adelphi der vi sjekket inn er britisk fra gulv til tak, med stor frokostsal, lange teppebelagte korridorer, mange svingdører, bra størrelse på rommet - rent og greit, men usannsynlig lydt - her gjaldt det å hviske hvis ikke naboen skulle få med seg alt du sa.

Fredagen var «fri» og da vi gikk på byen om ettermiddagen var det først og fremst besøk på italiensk restaurant med utmerket mat og senere ble det besøk på irsk bar - levende musikk med repertoar fra 50 og 60 årene - helt fantastisk!! Mange av oss i reisefølget valgte dette alternativet fredag kveld. Deilig avslutning på reisedagen.

Tidlig kveld - i seng før 23.00.

Lørdag 10.09.16

Frokost langt bedre enn det man tidligere har erfart i England – og her møtte alle i reisefølget med godt humør, strålende kjekke mennesker, utrolige venner, smil, varme, hjelpsomhet, glede, vitsing, moro, latter ..... Ubeskrivelig!! FOR en gjeng vi er!!

Flesteparten av oss var påmeldt Beatles-sightseeing Tour kl. 10.00 – og ganske nøyaktig på det klokkeslettet forlot bussen Adelphi Hotel med kurs for A Hard Days Night Hotel for å hente våre venner der. Guiden vår var Jackie Spencer – en aldeles herlig Liverpooldian som har vært Beatles-guide i Liverpool i 21 år! Vi hadde ikke kjørt så langt før vi virkelig skjønnte, at når du er i Liverpool – så er du i «Beatles land».

Og uansett på hvilket nivå du har i forhold til Beatles og deres musikk – så kan man faktisk ikke unngå å bli dradd inn i denne mektige musikk-historien som spenner over hele kloden og influerer omtrent hver eneste musiker i verden. Jackie tok oss med på reisen fra starten og viser oss steder og hendelser som har satt sitt preg på Liverpool – og populær-musikken, for alltid. Turen gikk bl.a. til alle de fire hjemmene - stedene der de fire vokste opp. Et kjennetegn fra Beatles Liverpool-periode, er at de skrev veldig mye om lokale steder og sang mye om egen-opplevelser – så musikken får et helt nytt innhold for alle som ikke kjenner bakgrunnen. Så da betyr det noe mer å se Cavern, vi så statuene på Albert Dock, Penny Lane, Strawberry Fields, Eleanor Rigbys Grav, Lime Street, St. Peters Church osv. osv.

Kort sagt så var den 3 timer lange rundturen i Beatles-modus vel verd opplevelsen – og noe vi ikke ville vært foruten. Hjertelig takk til Jackie.

Etter nytt besøk på, for vår del, sammen med en rekke andre, italiensk restaurant – var det tid for lydprøver på Liffey's- puben der våre folk skulle spille om kvelden.

Hm.... Ved første øyekast virket det nesten som om scenen var større enn publikumsområdet i puben, men når både musikken og publikum var på plass om kvelden – så var det åpenlyst at det var en grov feilvurdering – Liffey's bare vokste og vokste etter hvert som lokalet ble fylt av entusiastiske, glade, lattermilde, dansende og jublende Liverpooldians – samt vi i gjengen fra BBC

Lørdag 10.09.16

Frokost langt bedre enn det man tidligere har erfart i England – og her møtte alle i reisefølget med godt humør, strålende kjekke mennesker, utrolige venner, smil, varme, hjelpsomhet, glede, vitsing, moro, latter ..... Ubeskrivelig!! FOR en gjeng vi er!!

Flesteparten av oss var påmeldt Beatles-sightseeing Tour kl. 10.00 – og ganske nøyaktig på det klokkeslettet forlot bussen Adelphi Hotel med kurs for A Hard Days Night Hotel for å hente våre venner der. Guiden vår var Jackie Spencer – en aldeles herlig Liverpooldian som har vært Beatles-guide i Liverpool i 21 år! Vi hadde ikke kjørt så langt før vi virkelig skjønnte, at når du er i Liverpool – så er du i «Beatles land».

Og uansett på hvilket nivå du har i forhold til Beatles og deres musikk – så kan man faktisk ikke unngå å bli dradd inn i denne mektige musikk-historien som spenner over hele kloden og influerer omtrent hver eneste musiker i verden. Jackie tok oss med på reisen fra starten og viser oss steder og hendelser som har satt sitt preg på Liverpool – og populær-musikken, for alltid. Turen gikk bl.a. til alle de fire hjemmene - stedene der de fire vokste opp. Et kjennetegn fra Beatles Liverpool-periode, er at de skrev veldig mye om lokale steder og sang mye om egen-opplevelser – så musikken får et helt nytt innhold for alle som ikke kjenner bakgrunnen. Så da betyr det noe mer å se Cavern, vi så statuene på Albert Dock, Penny Lane, Strawberry Fields, Eleanor Rigbys Grav, Lime Street, St. Peters Church osv. osv.

Kort sagt så var den 3 timer lange rundturen i Beatles-modus vel verd opplevelsen – og noe vi ikke ville vært foruten. Hjertelig takk til Jackie.

Etter nytt besøk på, for vår del, sammen med en rekke andre, italiensk restaurant – var det tid for lydprøver på Liffey's- puben der våre folk skulle spille om kvelden.

Hm.... Ved første øyekast virket det nesten som om scenen var større enn publikumsområdet i puben, men når både musikken og publikum var på plass om kvelden – så var det åpenlyst at det var en grov feilvurdering – Liffey's bare vokste og vokste etter hvert som lokalet ble fylt av entusiastiske, glade, lattermilde, dansende og jublende Liverpooldians – samt vi i gjengen fra BBC

Vår gruppe – SURPRISE – var først i ilden på denne lørdagskvelden

– og for å gjøre en lang historie kort – du verden – for en kveld!!

Må bare få flette inn at slik som vi ble mottatt i Liverpool – på Liffey's og generelt alle steder – overveldende!! Ged Ryan som er vår hovedkontakt i Liverpool er et fantastisk fyr! 55 åring som ser ut som 35, med skikkelig kunnskap og bakgrunn i Liverpool og 60talls musikken. Proff til fingerspissene, med en grundig porsjon dose av varme, vennlighet og hjelpsomhet. Vi ble veldig betatt av Ged – og med god grunn tror jeg.

Men tilbake til Liffey's. – starten med Surprise på scenen ga oss en skikkelig kick-start på visitten – og folk var med fra første øyeblikk – folket fra Liverpool er proff i pub-besøk – de kan hver eneste tekst av den typen musikk som vi representerer- de danser, smiler, ler, synger, klemmer – det er bare storkos!! Ikke lett å føle seg «uttafor» i dette selskapet her! Surprise fylte Liffey's med herlige låter, meget bra lyd av en topp lyd-tekniker – stemningen steg i takt med Speed Of The Sound Of Loneliness, Let It Be Me, Lay Down Sally, World Without Love og mange flere perler – personlig for meg toppet stemningen seg under I Started A Joke – Erik sin utrolig flotte stemme til denne nydelige låten, backet opp av gode med musikere - fullt hus, godt selskap, god drikke – sing-along – og 60 talls stemning.

Surprise består av: Leif Johan Larsen, Atle Hammersland,

Audun Aadnevik, Terje Røyseth som danner bakgrunnen for vokalistene Kåre Monsen og Erik Sigvathsen.

I pausen fikk vi en spontan og herlig jam, da et, for anledningen, sammensatt band gikk på scenen. Med unntak av en – var de alle en del av vårt reiseselskap – og med tanke på at dette var et helt improvisert innslag – så kan vi bare takke og nyte de 20 min. med et band uten navn, bestående av Magnus Monstad, gitar og sang – Terje Røyseth, bass – Atle Hammersland, keyboard og kor, Audun Aadnevik, trommer – Erik Sigvathsen, sang Thor Herbert Hermansen, sang og gitar pluss Thors engelske venn Richard William Burnham (Willy) som Thor har spilt med tidligere i Samsara, og som for øvrig var et utrolig hyggelig bekjentskap og god musiker.

På sparket underholdt disse guttene publikum på Liffey's og det satt der det skulle – og med denne rekken av låter etterlot de seg et giret publikum som bare ville ha mer – her er låtene de presenterte: I Saw Her Standing There – Peaceful Easy Feeling, Wonderful Tonight, Mercury Blues, My Back Pages.

Umiddelbart etter de uten navn, kommer det andre medbrakte norske bandet på scenen, «gamle» gode Heart Beats, bestående av Arne Herstad, Reidar Andersen Steinar Øvrebotten, Terje Dyrkolbotn, Terje Røyseth, Og Tor Olav Hatlestad.

Heart Beats leverer som ventet – solid, trøkk, gjennomført i samspill og lyd. Det at dette bandet fremstår i dag i stort sett samme innpakning som på 60 tallet – det gjør dette unikt og enestående—musikken er lettspiselig og trigger engasjement hos publikum. Det ble mye sang og sjau når Heart Beats trakterte tilhørerne med bl.a. Take This Hammer, Out Of Sight, Hello Josephine, You Better Move On, Bye Bye Johnny, Heart Of Stone og ikke minst den alltid like populære og sterk utgave av den engelske «moteslaven» - Dedicated Follower Of Fashion. Det svingte og vugget – og det var nesten sånn at man fikk angst når dette settet var ferdig. Var det slutt?? Å neida, kvelden på Liffey's hadde mer å by på – og etter en dundrende avslutning fra Heart Beats, med Terje Dyrkolbotn i fri flyt med instrumentalen Midnight, fikk vi en genuin 60 talls gruppe på scenen – 3 engelske rockere med det ganske så betegnende navn som

«The Rockin' 60's» og det var akkurat det det var -----

Rockin' 60's – imponerende disse gutta fra Liverpool – de holder arven ved like – spiller musikken fra hovedsakelig 50 og 60 tallet – og dette kan folk. de kjenner hvert eneste nummer – dette går aldri «ut av moten» dette blir mottatt som manna fra himmelen. Aldersnivået på våre kvelder på Liffey's innebar et bredt spekter fra ca. 40 til ca. 80 år – fascinerende, deilig å se alle disse fantastiske menneskene som kom for å høre på oss norske og også sine egne helter – de var med på å gjøre denne opplevelsen helt utrolig flott for oss og alle andre som var tilstede! Rockin' 60's er en high-energy trio bestående av disse karene: George Roberts, trommer – Billy Cockson, gitar – Steve Davies, bass – opplevelsen med bl.a. Johnny B Goode og Twenty Flight Rock skar igjennom alt av generasjoner og musikkstiler. Dette er bare musikk fra hjerte til hjerte – udødelig og for alle.

Etter avslutningen på Liffey's denne kvelden ble der utvekslet mange håndtrykk, klemmer av diverse typer, alt fra bamseklemmer, klapp på skulderen, til omfavnelser og suss på kinnet – vi hadde fått nok en herlig musik-kopplevelse og knyttet nye bånd med nye og gamle venner

Vi dro til hotellet ca. kl. 24.00.

Det ble mye nynning og småsynging på hotellrommet den kvelden.

Go Go Go Johnny Go .....

– I got a girl with a record machine – hmm – trallala

Vellykket, herlig dag i Liverpool

Søndag 11.09.16

Etter en ny, glad og god frokost, var vi et utvalg av gruppen samlet i resepsjonen – vi hadde alle mål for denne formiddagen. Siden de to forgående dagene hadde vært gniten på tid til å utforske sentrum i Liverpool med butikker – så var mesteparten av oss – i alle fall damene veldig opptatt av å få med oss mest mulig av BHS, M&S, H&M – Disney Stores, Hollister, John Lewis, Zara – Beatles store, Primark, osv!! Her manglet ingenting – det som manglet for de fleste av oss var tid – men jenter fra Bergen og utenfor, med og uten gemaler er godt trent i shopping-stafetter – så dette skulle gå bra. Åpne butikker om søndagen!? Ikke noe problem i Storbritannia! Selv hadde jeg «hele» 50 min til rådighet – før neste avtale - og stormet gjennom en hel gate ut og inn av butikker – og alle 5 etasjer i Primark – og klarte så vidt å komme tilbake til hotellet i rett tid. Utbytte?? Ikke så mye – 2 t-skjorter .....

Søndagen var sett fram til med mega-store forventninger – dette var dagen da vi skulle på celeber 3-retters middag på A Hard Days Night Hotel og få møte musikk-historiske mennesker, Freda Kelly (Beatles sekretær) Jackie Spencer samt Ged Ryan og Rockin' 60's ..... det kriblet .....

Til middagsavtalen møtte vi alle presis –kl. 16-30 - nøt omgivelsene i den flotte resepsjonen med bilder av alle de 4 Beatles' ene overalt - og ble ledet ned i underetasjen der vi ble mottatt med en særs god velkomstdrink. Rett etter ble vi geleidet ned en trapp og til en nydelig spisesal der de kulinariske gledene skulle nytes. Og menyen var det lite å si på – Spansk Omelett med rustikk salsa – biff med potetstappe og stekte grønnsaker – avsluttet med Vanilje Ostekake med blåbær kompott – NAM !!! Nydelig mat.

Vår suverene reiseleder Karl Jakob hadde tatt med seg den nye cd'en – «The Beat Goes On» som klubben nettopp har utgitt, med 5 av klubbens flotte band – en lekker, og ikke minst topp produksjon med uforglemmelige låter og eminente musikere – BBC er uhyre stolt av denne cd'en. Karl Jakob er rocker og er representert på cd'en med sitt eget band Diamonds. Karl skulle holde en liten tale og overlevere platen under middagsseremonien, noe som understreket vår glede og takknemlighet for disse dagene og velkomsten i Liverpool. Arne Herstad (Heart Beats) hadde også tatt med seg boken som er hovedsakelig skrevet av meg og lansert på POP 60 arrangementet i 2013, og spurte meg om jeg kunne si noen ord under middagen ifbm med dette. Jeg sa ja og fikk anledning til å gi våre verter og prominente gjester signerte bøker. Det var moro!! Og grei trimming av engelsken.

Både boken og Karl Jakobs overlevering av cd' ene var en takk fra BBC for glitrende dager og topp opplevelser, og ble mottatt med begeistring av Ged og de andre gjestene.

Så var det Freda Kelly. Et spennende, jordnært, varmt, godt og inspirerende menneske, tidligere sekretær for Beatles og en stor del av deres karriere så lenge de hadde base i Liverpool. Freda har også en mangeårig karriere som skuespillerinne, og jeg anbefaler dere alle å google Freda eller gå på YouTube og se dokumentaren om henne – Freda er en uunngåelig del av Beatles-historien, og dermed musikk-historien, og det er intet mindre enn en stor ære å få hilse på denne super-opptatte damen.

Freda gikk rundt i lokalet og besøkte hvert eneste bord, slik at alle fikk hilse på henne, og nyte noen minutter av hennes sterke, flotte personlighet, og noen av oss var så heldige å få en ekstra lang prat og bli tatt bilde sammen med henne, ikke minst Erik Blindheim Andersen i vår gruppe, som representerte den norske Beatles klubben Norwegian Wood og som antagelig vet mer om Beatles og Freda Kelly enn alle oss andre til sammen en meget «twangy» kommentar til musikken han representerer.

Freda var genuint interessert i vår vestlandske pophistorie og uttrykte beundring og respekt for det innslaget som BBC representerer i å bevare og fremføre 50-60-70 talls musikken. Freda nikket gjenkjennende og enig med Rockin' 60's trommeslager som sa: «You knew everything about us – and we knew nothing about you» CD'en og boken vil så absolutt være en stor hjelp i å fylle ut dette «hullet» - Liverpool skal få vite så mye som mulig om oss, datid og nåtid.

Denne flotte middagen på denne dagen var dessverre tidsbegrenset, da vi hadde en hel haug med musikere og rockere som var trigget av atmosfæren og stemningen, og bare gledet seg til nok en omgang på Liffey's, nå mens vi kjente hverandre enda bedre og humøret og innsatsviljen var på topp.

Og vi damer? Ja da er vi på plass igjen vi – «musiker-fruer» - trofaste tilstede for mennene våre, ansvar for telefon, lommebok, evt. skjorte eller skobytt, ekstra sett-liste, sånn i tilfelle, tekster, ekstra strenger på plass, sørge for væsketilførsel på scenen – fronte heiagjengen osv. Alt dette er selvfølgelig ekstra viktig på prestisjefylt utenlandstur, men vi har det jo knallgøy hele tiden og det gjør jo opp for våre avkuttete shoppingturer – her er det musikk som teller! Jeg er rimelig sikker på at vi «musiker-fruer» har minst like spennende og interessante historier som disse «fotball-fruene» og i tillegg mye morsomere og gladere. Hadde det vært en ide, nå i våre blogg-dager??

Ved å snu opp/ ned på programmet startet kvelden med The Rockin' 60's – og et, som kvelden før, fullsatt Liffey's rocket og rullet og etter rockeguttene var ferdige ble scene inntatt av Heart Beats som med sikker navigering innenfor sitt suverene repertoar, legger til en irsk folkevis, samt Guitar Boogie og Don't Play That Song - Arne og co har full kontroll og begeistrer sitt publikum – både de norske og de engelske med dansbart og sangbart, mye godt humør, allsang og jubel. Med et aldri så lite «feilskjær» i starten av Lily The Pink, leverer Heart Beats rytme, glede og rykking i rockefoten --- disse erfarne folkene har fremdeles den sjarmen og spilletgleden som skinner gjennom og gir oss lyst til å le, danse og synge med. Det er en utilslørt nytelse og både se og høre Tor Hatlestad sittende som gitar konge med magiske gitar-fingre. Vi nyter samspillet mellom han og resten av gjengen – Romar på trommene f. eks., en av de 16 som var med på å starte klubben vår og som spiller og har spilt med mange band opp gjennom årene.

Etter HB fikk vi en reprise av vårt «satt-sammen-for-øyeblikket» band – som ved denne anledningen spilte uten den engelske vennen Willy som dro rette etter middagen. Denne sammensatte gruppen imponerte stort – men så var det da også en samling av ganske så garvete musikere hvor der bl.a. befinner seg to stk fra styret – Audun og Thor – begge musikere fra lang tid tilbake og jeg må bare si det --- gitarspillingen til Thor baner seg vei langt inn i sjelen – dette er en eminent gitarist med feeling for det han holder på med – glitrende! Det trekker jo ikke særlig ned at han synger bra i tillegg – så dermed er han plassert på øverste hylle av musikere i Bergen – for dette øyeblikket importert til Liverpool, som sammen med solide Audun og resten av det sammensatte bandet driver reklame for klubben vår og det vi står for – vi er stolte!

Til slutt på denne siste kvelden i Liverpool er det Surprise, som på dette tidspunktet ikke lenger er noe surprise – men som forventet – skikkelig gode, allerede nå, samspilte, flotte personligheter med et skreddersydd repertoar for akkurat slike anledninger og publikum som det vi hadde på Liffey's.

Var ikke en person i den puben som ikke kunne tekstene på alle låtene til denne gruppen – og det er jo ikke noe rart, bare hør: Another Brick In The Wall – I Wanna Wake Up With You – Old Time Rock'nRoll – Move it – I Don't Wanna Talk About It – Save The Last Dance For Me --- aaahhh – bærre lækker!! Æresmedlem og BBCs gitar-bauta Leif Johan Larsen – er en utrolig musiker og en like utrolig person – og han gir dette bendet en ekstra fjær i hatten – en herlig fyr med en meget «twangy» kommentar til musikken han representerer.

På slutten av kvelden ble det i overkant mye klemmer, utveksling av adresser – de aller fleste i mail utgave, deling av bilder etc. noen av oss ble til og med litt rørt – Liverpool spillingen var over for denne gang og vi gikk til hotellet for å pakke .....

Mandag 12.09.16

Hjemreise --- bussen gikk fra hotellet kl. 08.00 og medførte at flere av oss ikke fikk noen skikkelig frokost – knapt nok en kopp kaffe – men pytt pytt – vi skulle jo bare hente noen på A Hard Days Night Hotel – og deretter skulle vi rett på flyplassen i Manchester – måtte jo være mat der... pluss at langt de fleste av oss hadde planer om å kjøpe litt taxfree – der eller eventuelt i Stavanger.

So far – so good ..... Sjåføren vår fortalte underveis at han måtte ta en raskere rute til Manchester pga. den massive trafikken inn og ut av Liverpool denne mandags morgen. Så da gikk det rett til bunns under The Mersey og til tross for at vi sparte minst en halvtime på dette – så ble ankomsten til Manchester en del forsinket – ikke så mye – men nok til at det begynte skeivt.

Flyet hadde avgang kl. 11.00 lokal tid – men siden denne flyplassen faktisk ikke hadde Norwegian innsjekningsbokser- så ble det manuell innsjekking med 1 person i en skranke og en kø så lang som et ondt år ..... Tiden gikk – og med en av våre som hadde mistet passet sitt – og faktisk ble holdt tilbake i Manchester - pluss at Terje Dyrkolbotn måtte gå gjennom sikkerhetskontrollen 3 ganger - så var ikke det med på å speede opp tempoet og uten å dra dere gjennom den krevende historien – så ble det sterk forsinkelse fra Manchester – og det var evig langt å gå til gate nr. 09 som vi skulle til ..... men endelig på flyet var sulten blitt veldig reell og når vi da får vite at de er tom for bagetter og sandwich, som er den eneste maten de har på denne overfarten – men vi kan få chips eller bolle ... jaja ... vi er snart hjemme ....

Den før nevnte forsinkelsen ga en dominoeffekt i Stavanger – der vi måtte hente ut bagasjen vår på ankomst utland - - forflytte oss til avgang innland, sjekke inn bagasjen på nytt og gjennom ny sikkerhetskontroll – før vi endelig kunne sette oss på flyet til Bergen .....

Bare noen av oss hadde fått plukket opp litt taxfree på veien - men når vi alle var vel plassert og på vei hjem – så var det ikke noe som kunne dempe den gleden vi følte inni oss og det vi hadde hatt i Liverpool disse dagene – det ville vi ikke byttet bort mot noe – forsinkelser eller ikke – det var verdt det – ved bagasjebåndet på Flesland endte eventyret for denne gang – og vi kunne bare stemme i det nye slagordet til BBC – forfattet av vår kjære reiseleder og gode klubb-formann Kar Jakob: **«Det ikkje den ting vi får te» haha – og til hver og en av dere som var med – takk for en unik og uforglemmelig reise. Tror vi bare må bestemme oss for at dette må gjentas – så ofte som mulig**